

Přehled. Duchovní transformace

Předcházející část: Kapitola 18. Celkové Osvícení (úroveň 850 – 1000)

Vzestup po úrovních vědomí	<p>Práva na vydávání překladů knih Dr. Davida R. Hawkinse mají v ČR s SR dvě společnosti – Nakladatelství Pravda.je a Pragma. Nevytváříme vlastní e-shop, ale můžete náš web a naše společné neziskové akce a setkání podpořit zakoupením knihy na stránkách vydavatele. Námí vytvořené družstvo EVOLUCE, které je účetně pořadatelem neziskových akcí a setkání, získá z takto zakoupené knihy příspěvek na svoji činnost. Při objednávání stačí ve třetím kroku, kdy vyplňujete „Informace o vás“ rozkliknout „Zadat poznámku pro prodejce“ a napsat text „evoluce“.</p> <p>Doprava i platba je přizpůsobena pro Českou i Slovenskou republiku. Vydalo nakladatelství PRAVDA.Je – 2017</p>
----------------------------	--

[Přesměrovat a objednat knihu..](#)

Oddíl pátý

Transcendence

Přehled	Duchovní Transformace
Kapitola 19	Omezení a rozptýlení
Kapitola 20	Průchod Branami
Kapitola 21	Překonání Mysli
Kapitola 22	Stát se modlitbou

Oddíl pátý

Duchovní Transformace

Průběh evoluce vědomí je urychlován kombinací záměru a pozornosti. V pozemských slovech tento proces lze vysvětlit, jako Heisenbergův princip neurčitosti, podle kterého je potenciálnost aktivována do aktuálnosti zavedením vědomí a záměru. Toto vysvětlení se vztahuje na mechaniku tohoto jevu a nazývá se „kolaps vlnové funkce“, v důsledku kterého se pak jeví jako vznik. (V matematice přechod ze Schrödingerových časově závislých a časově nezávislých rovnic k jejich rozřešení jako rovnic Diracových).

Vědecký model je velmi zajímavý, poučný a potvrzuje vliv vědomí, ale nebere v úvahu relativní sílu úrovně vědomí nebo záměr pozorovatele. Vědecká objektivita kalibruje na úrovni 400, zatímco duchovní záměr je mnohem silnější a má úroveň od 500 výše. Například na vysokých úrovních vědomí už pouhé jednoduché podržení

optimálního řešení v mysli má sklon uvést toto řešení v manifestaci, podobně jako to dělají afirmace (např.: „Můj život je ovládán řádem a harmonií.“).

O tom svědčí mapa vědomí, výkon se zvyšuje na logaritmické stupnici, tedy duchovní evoluční pokrok je postupně usnadněn ve vyšších duchovních úrovních ve srovnání s vědomím vědeckého pozorovatele, které charakteristicky kalibruje v polovině úrovně 400.

Vliv duchovního záměru proto může být více než tisíckrát silnější než obyčejné intelektuální úsilí (ověřeno jako „pravda“). To znamená, že duchovně oddaný se nemusí obhajovat před skeptickými materialisty, ale stačí pouze vysvětlit, že on prostě uplatňuje Heisenbergův princip ku prospěchu a zdokonalení sebe a celého světa.

Když se objevují jevy, které jsou mimo očekávanou logiku nebo nepochopitelné rozumu, jsou obvykle popisované jako „mystické, nevyslovitelné, nebo zázračné“ a naznačují důsledek záměru a odezvu kontextového pole, které zapříčiňuje jejich vznik. Proto „očekávání zázraku“ nebo „modlitba za nejvyšší dobro“ urychluje řešení problému. To je usnadněno odmítnutím předsudku nebo touhy ovládat výsledky. Tak je člověk „zodpovědný za úsilí a nikoliv za výsledky“ (výrok z dvanácti kroků duchovních skupin).

Odevzdání kontroly výsledků je také výhodné v tom, že brání tomu, aby za ně člověk cítil vinu či pýchu. Zda je závěr považován za žádoucí nebo nežádoucí, závisí na úrovni vědomí pozorovatele (tj. postojí).

Duchovní úsilí naplňuje a přináší uspokojení, protože člověk subjektivně zažívá naplnění potenciálu. Zaměření pozornosti do a na sebe podporuje pokrok, což následně vyžaduje stále méně úsilí. Zpoždění se mohou vyskytnout v důsledku silných odporů, které mohou vzniknout z dlouhodobé předchozí karmické historie, a proto jejich překonání může trvat i roky, protože recidivují a trvají po dlouhou dobu.

Problém paradigmatu

Každý člověk zakouší, vnímá a interpretuje svět a jeho události v souladu se svou vlastní převažující úrovní vědomí. To je dále posíleno sklonem mysli vše vysvětlit pomocí myšlení a interpretací vnímaných dat. Každá úroveň má tendenci se posilovat. Výsledkem tohoto procesu je to, co lze nejlépe popsat jako „paradigma věrnosti“, nebo domněnka, že vnímaný a zakoušený svět představuje „realitu“.

Vzhledem k tomu, že mysl, na základě své přirozené struktury, není schopna rozlišit vnímání od podstaty, neboli *res cogitans* (vnitřní) od *res extensa* (vnější), tak naivně předpokládá, že jeho zkušenost je „skutečnost“ a proto jiný pohled musí být „špatný“. Tento jev představuje iluzi, která je automatickým důsledkem omezení vyplývajícím z duševních procesů.

Pro pohodlí a duševní podporu mají lidé tendenci se sdružovat s podobnými ostatními lidmi, kteří sdílejí stejné paradigma. Paradigma je také označováno jako „dimenze“, a přesněji jako „kontext“ nebo „celkové pole“. Problém je filosoficky

řešen jako „metafyzika“, což doslova znamená „za fyzickým“, kterým mysl odvozuje úroveň a kategorie abstrakce (například druh, třída, rod, atd.) nebo společné vlastnosti (živý versus neživý).

Kontext určuje parametry s předpokládanými nebo stanovenými kvalifikacemi nebo hranicemi, jakož i požadavky a specifika, které identifikují úroveň abstrakce, která zase modifikuje nebo určuje „smysl“ (hermeneutika), který se shoduje s odpovídajícím odhadem ceny, významem, nebo hodnotou.

Paradigma je také spojováno s očekáváním a záměry, stejně jako vyhledávač na internetu předvolí rozsah možných objevů. Paradigma tím předurčuje rozsah možných zážitků nebo objevů a je to faktor, o kterém obyčejné vědomí neví. Paradigma je tedy zřídka definováno přímo, nejčastěji je však pouze předpokladem.

Význam paradigmatu je výrazně vidět na úrovni vědomí 200, a nejzřetelněji na přechodu z Newtonova paradigmatu mechaniky na kvantovou fyziku, a pak znovu na úrovni vědomí 500, při vzniku subjektivity Lásky. Další hlavní skok (velmi vzácný) je na úrovni vědomí 600, která znamená překonání lineární domény a vznik nelineární dimenze. To také odráží i rozlišení mezi obsahem (lineární) a kontextem (nelineární), jak ukazuje následující klasifikace:

pod 200	200 – 499	500 – 600	nad 600
Lineární obsah	Obsah + kontext	Kontext + obsah	Kontext
Doslovný, konkrétní	Objektivní	Subjektivní	Prchavý
Materialistický	Morální	Milující	Soucit
Příčina –následek	Příčina –následek	Záměrný	Rozvinutí
Přízemní, banální	Promyšlený	Abstraktní	Povědomí / svědek
Fyziologie levé hemisféry	Fyziologie pravé hemisféry	Éterický mozek+ pravá hemisféra	Éterický mozek
Definovatelné, pojmenovatelné	Identifikovatelné	Prožitek	Ověřitelné
Mechanické, jednoduché	Multifaktoriální	Volní	Vyplývající
Zvířecí	Lidský	Duchovní	Osvícený
Myslet	Uvažovat	Oceňovat	Vědění
Tělo	Mysl	Duch	Přítomnost
Narcismus	Já a ostatní	Nesobeckost	„Já“

Z výše uvedeného je zřejmé, že kontext hluboce ovlivňuje zkušenost, smysl, význam a hodnotu. Také je ovlivněno očekávání, což je samo o sobě nevědomky selektivní, zabarvuje zkušenosti a dokonce i zdánlivé vnímání.

Lineární rozměr je v oblasti „prokazatelného“ cíle, dá se potvrdit, je prokazatelný a ověřitelný, na rozdíl od nelineární oblasti, která je především subjektivní a zkušenostní. Nelineární oblast není ani předmětem ani není

definovatelná nebo popsatelná pomocí lineární domény, protože to jsou různé vzory, které se ale vzájemně nevyklučují. Tyto kontrasty jsou klasicky označovány jako rozlišování mezi akademickou (newtonovou) vědou a klinickou vědou. V první z nich jsou předvídatelné výsledky, zatímco druhá je předmětem mnoha vlivů v kontextu, jako je například záměr, integrita, účel, kalibrační úroveň vědomí účastníků, a mnoho známých, ale také mnoho neznámých proměnných. To znamená, že zkušený lékař používá všechny vhodné způsoby, které ze zkušenosti zná jako prospěšné (např. „netradiční“ modality).

Akademici se zabývají prognózami a statistikou. Ošetřující lékař pracuje s výstupy a výsledky. Takže „mít srdce“ je předpokladem pro klinického lékaře, ale není to měřitelná veličina u akademiků. Zkušení kliničtí pracovníci pracují často s lidmi a situacemi, které nejsou uznávané na akademické půdě.

Zatímco akademická věda nedokáže uznat platnost „nevědeckých“ ideologií či metod, nebo je dokonce očerňuje, lékař má více funkcí, intelektuálně skromných, a proto se zajímá o to, co funguje. Snad nejznámější a všeobecně uznávaný příklad jsou Anonymní alkoholici, kteří dramaticky zotavili doslova miliony nejvíce beznadějných lidí, včetně mnoha vysoce postavených osob, celebrit a dokonce i prezidentů. A také tisíce lékařů a dalších odborníků. AA jsou rozhodně naprosto „nevědečtí“ a velmi čistě, a to výhradně hluboce duchovně, a přesto jsou silní a efektivní. Často aktivní alkoholik přijde do AA až po opakovaných standardních akademických procedurách. Nicméně hlavním předpokladem pro zotavení je „nevědecká“ pokora a odevzdání se vyšší moci.

To znamená, že duchovní a vědecký přístup jsou dva zcela odlišné vzory, a každý má své odpovídající místo ve společnosti. Skutečnost, že existuje podvodná věda, nevyvrací dobrou vědu víc, než že pseudoduchovno vyvrací pravdivou, autentickou duchovnost.

Schopnost porozumět spiritualitě se neobjeví v evoluci vědomí až do kalibrační úroveň vědomí 200, která je shodná s posunem ve fyziologii mozku a v informačním zpracování. To znamená, že neschopnost představuje evoluční fyziologické omezení, které je kalibrovatelné i v době porodu, např. dle známé citace AA z kapitoly 5: „Existují nešťastníci, kteří nemohou být upřímní sami k sobě. Nejsou na vině. Zdá se, že se narodili tímto způsobem, ale někteří z nich se mohou dokonce uzdravit v případě, že mají vůli a připravenost... „.

Pokušení

Duchovní evoluce je proces rozvoje, vznikání a pročišťování, a je výsledkem toho, čím se člověk stává, a nikoli výsledkem toho, co člověk dělal nebo byl. Duchovní chyby mohou být uzavřeny v pokoře a opatrnosti, a chápány jako varování. Pokušení se vyskytují na cestě života a byla zmíněna v diskusi o různých úrovních. To nejlepší je, abyste je hlídali a byli ve střehu. Ta pokušení, která se vyskytují na úrovni pod 200, jsou často potlačena, a proto může dojít k jejich náhlému vynoření se na úrovni vyšší než 200.

Pro zopakování:

Úroveň	Pokušení
Odvaha	Chvástání, macho, riskování
Neutralita	Lhostejnost, abstinenci
Ochota	Přílišné zachraňování, přílišná péče
Přijetí	Neschopnost podniknout příslušné kroky
Kombinační Rozum	Intelektualismus, uvíznutí v příčině a následku, racionalizace
Láska	Identifikace s osobním já
Radost / extáze	Špatný úsudek

Na jakékoli úrovni se může vrátit pýcha, doprovázená pokušením zneužít duchovní tituly nebo kontrolu nad svými následovníky. Duchovní pýcha může vést k sebepřeceňování a člověk si může dělat nároky, že je „vyšší než Ježíš“, nebo „velký vůdce“, nebo se glorifikovat jako „tvůrce zázraků“ nebo „avatar“ a vykazovat globální ambice.

Spiritualita je udělená milost, která vede k pokoře, a člověk má uznat, že vyšší stav ještě nevede k zásluhám, jež by měly mít za následek zbytnění ega, velikášství a zkreslení pravdy, touhu mít kontrolu nad ostatními, k předvádění se, idealizování sebe, nebo využití jevů, které jsou důsledkem *siddhi*. Nadpřirozené vlastnosti nebo jevy nejsou důsledkem osobního já, ale atraktorového pole. Je chybou připisovat je sobě jako důkaz své jedinečnosti.

Náchylnost k pokušení je důsledkem naivity, nepřipravenosti nebo popírání, které jsou motivovány touhou po zisku či pýchou. Existuje také lákadlo pro ego v podobě duchovního postavení, hodnosti a obdivu stoupenců s následným uctíváním. Učitelé jsou umístěni na piedestal, což může snadno vyústit v inflaci duchovního ega učitele nebo v pocit důležitosti. Je třeba se stále utvrzovat v pokoře a vděčnosti za dar Ducha. Jsou-li karmické sklony příznivé, může se duchovní energie také projevit jako schopnost uzdravování. Je však chybou si nárokovat osobní zásluhy nebo zneužít tyto jevy, které jsou spíše průvodním jevem, než „způsobené“ ze strany „odborníka“. Z tohoto důvodu musí být psychické dary respektovány a lze je používat jen pro nejvyšší dobro a nikoli k osobnímu prospěchu.

Překonání pokušení

Zranitelnost trvá tak dlouho, dokud stále existuje touha po zisku, pýcha, marnivost, touha kontrolovat, touha po bohatství nebo po smyslových požitcích. S duchovní zralostí je vnímání nahrazeno vizí, která odráží podstatu a duchovní pravdu, což má za následek schopnost prohlédnout klamy. Vize je spojena s duchovní moudrostí, z níž jasně vyplývá, že kořistnictví vede spíše ke ztrátě a pádu, než k progresivní nadvládě.

Duchovní čistota je důsledkem vlastní poctivosti, která je výsledkem skutečné oddanosti. Chcete-li být Božím služebníkem je třeba se sladit s Božím vedením, které vede ke směřování do „Já“ a nikoli ke starání se o sebe a o svět.

Silný pocit karmické odpovědnosti také dává sílu, bezpečnost a pokoru. Člověk si je vědom, že mnozí bývalí „velikáni“, kteří podleli pokušení, spadli do pastí sebeklamu a racionalizace.

Svět nabízí velkou příležitost k vzestupu, ale také nemenší k sestupu, který se vyskytuje pouze jako důsledek aktu vůle, a tudíž ani vina ani výmluvy nevylučují následky. Pochyby mohou být vyvráceny využitím kalibračních technik vědomí, které jsou velmi jednoduché, jako je pouze otázka, zda akce nebo rozhodnutí slouží nejvyššímu dobru.

Duchovní Ego

Věrnost a oddanosti někdy mohou vést k tomu, co se nejlépe nazývá nadměrné ambice, nadměrná horlivost, nebo dokonce fanatismus, což představuje nerovnováhu. Častou chybou je snaha vynutit vzestup energie Kundalini umělými cvičeními a praktikami. Kundalini se automaticky zvedne do své vlastní příslušné úrovně v souladu s oblastí energie v převládající úrovni vědomí. K tomu dojde v důsledku toho, čím se člověk „stal“ a čím „je“. Chcete-li si vynutit duchovní energii použitím manipulačních prostředků, může to vést k vážným poruchám, nerovnováze, a dokonce i iracionálním duševním stavům zmatenosti a klamu. To může mít za následek grandiózní velikášství a osoba se může prohlašovat za „proroka“, nebo dokonce za „Ježíše Krista“ nebo „mesiaše“. (To bylo v průběhu let pozorováno v mnoha náboženských a duchovních skupinách, kde autor působil jako poradce).

Některé duchovní praktiky mohou také vést ke změněným stavům vědomí nebo autosugestivním stavům, které jsou mylně interpretovány jako spiritualita. Zatímco Bílé mantry a některé opakovací praktiky mají nějakou hodnotu, v závislosti na ověřené úrovni jejich pravdy a záměru, který stojí za nimi, mohou se také stát náhradou za progresivní realizace, které jsou základem skutečného duchovního pokroku. Skutečný stav se odráží v tom, co se stalo, spíše než v tom, v co člověk věří nebo co dělá. Tyto okultní praktiky nebo magické manipulace a gymnastiku je lepší obejít a dát přednost skutečnému duchovnímu růstu. Pokrok je usnadněn ochotou odevzdat ambice Bohu. Chybám se lze vyhnout, když budeme pozorně sledovat touhy ega přežít a řídit duchovní pokrok.

Pokušení Siddhi

Existuje mnoho údajně „duchovních“ technik a systémů, které jsou inzerovány a propagovány a jsou doplněné osvědčeními celebrit. Zjevná komercializace odhaluje celkový záměr, kterým je zisk, a ne podpora skutečného duchovního vývoje naivního hledače. Některé z technik jistě mají hodnotu a mohou být získány bezplatně z libovolné integrované učebnice o duchovnosti. Stejně nebezpečné jsou svádění a získávání stoupenců ze strany různých kultů, které jsou založeny na idealizování vůdců, kontrole stoupenců, indoktrinačních technikách, finančních a sexuálních požadavcích a kontrole nad osobním životem. Všechny tyto kulty mají extrémně nízkou úroveň vědomí. Dostupné informace o nich jsou ve sloupci „kultů“. Tyto organizace se také specializují na techniky, jak přilákat, uvést v závislost a využít nevinnost a naivitu svých stoupenců.

Duchovní ego vidí pokrok jako zisk nebo status a ne jako dar, a tedy i

odpovědnost. Proto bude ukazovat falešnou pokoru a nadměrnou zbožnost, a může se stát velmi pokryteckým. Vystavuje na odiv hodnot, titul a obdiv velkého množství následovníků, stejně jako pompézní zjev, teatrálnost a manipulace s paranormálními jevy. Obchod s paranormálními jevy je vážným varováním, protože je nabízen jednoznačně ego, které je snadno idealizováno podle parapsychologických jevů (teleportace, telekineze, vzdálené prohlížení, bilokace, levitace, zhmotnění objektů, astrální projekce a další, včetně dokonce jevu dvojníka, tj. zdvojnásobení).

Touha po *siddhi* pro své vlastní dobro je varováním, že duchovní ego hledá výjimečnost. Skutečné jevy se vyskytují neúmyslně z popudu vůle, jsou spontánní a autonomně naléhavé. Rozhodně nejsou důsledkem technik, ani nemohou být nastudovány nebo naučeny, natož za peníze. Rafinované cvičení, které se vyučuje za úplatu, má kalibraci vědomí nižší než 200. Za prvé, záměr není čistý, i když často kvůli naivitě. Zvládnutí triku přeměny vody ve víno neudělá z člověka Ježíše Krista. Tyto imitace vzkvétaly po celá staletí v Indii a znovu se objevují jako komerční praktiky v západním světě. Duchovní uchazeči by se jim měli vyhnout, zvláště těm, které jsou věnovány k dosažení osvícení „bez záruky“, na ně se to vztahuje ve vážné míře. **Siddhis** jsou Boží dary, nejsou to komerční, uměle získané dovednosti. Proto rozhodně nejsou důsledkem výcviku nebo praxe.

Pravé Siddhis

Tyto jevy se vyskytují přirozeně a spontánně od úrovně vědomí přibližně 540 v důsledku vnitřní síly samotného pole vědomí. Jsou zajímavé, vzrušující a příjemné, ale nejsou žádoucí pro osobní dobro. Je to podobné jako příjemné překvapení, když se náhle objeví duha. Není záměrem něco činit. Co existuje v mysli, se může také uskutečnit, nebo ne. Nejčastěji se jevy objeví neočekávaně, ale po čase jejich časté opakování vede k pravděpodobnému výskytu. Vytrvalé dodržování základních duchovních principů je to, co předchází vzniku zdánlivě zázračných jevů (odtud název duchovního pojednání *Kurz zázraků* [úroveň 600]).

Pozorované jevy jsou také viditelné pro ostatní, a proto se nejedná o osobní subjektivní pozorování. Jevy *siddhi* mohou nastat v jakékoli formě a všechny jsou spontánní a bez příčiny a následku. Pokud jsou náhodné, jsou aktualizací potenciálnosti, jinak jsou podmínkou vysoké úrovně vědomí.

Způsob, jak se stát svědkem skutečného *siddhi* je jednoduchý a nevyžaduje peníze, opakující praxi, zaškolení, nebo instrukci adeptů:

1. Vzdát se všech žádostí nebo tužeb po samotných *siddhi*. Působí rušivě.
2. Odevzdat každý okamžik Bohu, včetně všech odporů, tužeb, chtění ovládat či touhu po zisku.
3. Staňte se bezpodmínečně soucitnými a odpouštějícími ke všemu živému ve všech jeho projevech.
4. Chtějte vidět krásu, dokonalost, a posvátnost veškerého života.

Systemy skutečného zotavení

Na rozdíl od uměle zmanipulovaných napodobování siddhis existují pravá cvičení a systémy energetického a zdravotního zotavení, které jsou určeny ke zlepšení zdraví, štěstí a úrovně fungování, u nichž existuje relevantní poplatek, protože to vyžaduje práci vyučujících, školitelů, provoz zařízení atd. Na rozdíl od těch, které jsou škodlivé, tyto programy mají úroveň vědomí více než 200 a jsou určeny ke zlepšení fyzické kondice a k pocitu pohody („ve zdravém těle zdravý duch“). Hodnocení života často začíná se zvýšeným důrazem na jeho kvalitu, včetně estetiky.

Následující část: [Kapitola 19. Omezení a rozptýlení](#)